

Kaybettiğimiz Ne Varsa

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Eylül 2013

Kabullenmek istemediğimiz ne varsa, gerçek aslında: "Eski çamlar bardak oldu." İşte, hayatın özeti. Ana fikir, tema, içerik; ne dersiniz deyin, gerçeğin ta kendisi bu dört kelimedede gizli.

Kavramlar yerli yerinde ama uygulamada ters giden bir şeyler var.

Duygular biçim değiştirmiş bir halde anlamını yitirmiş artık. Daha doğrusu, bu çılgın tüketim çağında; kendimizi de, değerlerimizi de tüketmiş bir haldeyiz. İşte suskunluğumuz bu yüzden çoğumuzun. Belki de güvensizliğimiz, hayal kırıklıklarımız ve şaşkınlığımız da sırf bu yüzden.

Sevgi, saygınlık, yitip giden onur, haysiyet, şeref ve diğer önem arz eden duygular artık, ne yazık ki talep görmüyor. Görenler ise, Maslow' un ihtiyaçlar hiyerarşisinde altta bulunan temel, basit içgüdüler. Ve de görünürde belli kılıflar içinde arz ediliyor. Tercihler farklı olsa da, o yönde. Her şey çok bariz.

Eksik olan o kadar çok şey var ki gözlemediğimiz ve daha neler farkına sonradan varabildiğimiz.

Şahsiyetler, makamlar, unvanlar ve günümüz insanının rağbet ettiği ne varsa... Farklı farklı sunuluyor her şey. Ama sunanların içi ve dışı o kadar farklı ki, inanası gelmiyor insanın çoğu zaman.

Her halükarda aynı sonuca varmak mümkün. Farklı kriterler yüzünden gruplaşmalar hayli yaygın vaziyette. Değerler artık kutuplaşmış; kimin ne yaptığı belli olmaz bir halde, insanlık almış başını gidiyor; bireylerin ve zihniyetlerin önderliğinde.

Başrolde egolar, maddi beklentiler ve bazı fiziksel ihtiyaçlar. Peki ya, ruh sağlığımızı, manevi değerlerimizi korumak adına çırpındığımız nice olgu nerede. Gelgitler yaşanıyor bu yüzden. Kalıp yargılar sayesinde insanlar arasındaki uçurum git gide açılmakta. Artık kimin eli kimin cebinde, çözmek zor.

Gereksinimler, beklentiler sonsuz. Doyumsuz egolar at başı önde.

Kutsal diye tabir ettiğimiz nice mefhum öyle müphem bir hal almış ki... Keşke tam tersi olsaydı tüm bu yaşananlar. Tek hâkim, tek lider: Paranın satın alma gücü. Bu sebeple de gözden çıkardığımız çok şey var. Farklı görüntülere tekabül eden iç dünyalar, anlamsız tavırlar ve olumsuz ne varsa sürüp gitmekte.

Masumiyet öylesine yitirilmiş ki; tertemiz duygular azınlıkta. Öyle ki; masum kalmayı başaranlar "saf" tanımı ile tabir ediliyor.

Kitle iletişim araçları sağ olsun: Küçük çocuklar bile nasibini almakta bu kirlilik içinde. Öyle ki; büyük bir adam ya da kadın edasıyla bilgiç bilgiç konuşmaları normal karşılanmakta. Asla onların suçu değil bu: Tam tersine, mağdur olanlar ta kendileri bu çocukların.

Evet, teknolojinin nimetleri uçsuz bucaksız ama bırakın biz yetişkinleri, içimizde nadiren sakladığımız çocuk bir yana; ufacık bedenler ve zihniyetleri bile istila edilmiş vaziyette.

Nereye gittiğimizi bırakın, nereden geldiğimizi unutmuşuz çoktan. Konu uzar da uzar.

Kavram kargaşası bu denli yoğun iken; kendimizi, kimliğimizi çoktan kaybetmişken, durup düşünmeli ve mümkün mertebe silkelenmeliyiz bir an evvel. Özellikle; eğitim açığımız, pratikte kabullendiğimiz "değer" adı altındaki tutarsızlıklarımız bizi her geçen gün daha da geriye götürmekte, biz ilerlediğimizi, geliştüğimizi düşünürken...

Teknoloji ve bilim almış başını gidiyor ama toparlamakla mükellef olduğumuz çok şey var. Aşırı uçlara kaçmadan, sahip çıkmalıyız kaybettiğimiz değerlere. Hem de en kısa zamanda ve iş işten geçmeden.

İçimizdeki potansiyel enerji kinetik hale gelmek için bekliyor bizim harekete geçmemizi.

İnflak etmeden geleceği şekillendirmek ve kendimize sahip çıkmak zorundayız. Vakit daralmakta: Çünkü çocuklarımız bizim hatalarımızın bedelini ödemek için gelmedi bu hayata. Çocuğumuz ister olsun, ister olmasın; artık insanlık global anlamda kocaman bir aile olduğu için, onlar hepimizin çocukları. Bilinçli olarak attığımız her adım, geleceğimizin tek garantisi ve mirasçımız olan bu masum yavrular, bizim bayrağımızı taşıyacak.

Gelecek artık duyarlı zihniyetlerin elinde ve onların işlevsel tutumlarıyla şekillenecek. Bir an evvel, harekete geçmeli ve bu gidişata dur demeliyiz. İnsan olmanın, olabilmenin anlamını özümsemek bizim asli görevimiz...